

**עוף שעור בית השחיטה קלוף ושחט בו הבשר והמפרקת בלי
העור ונמצא סכין פגום האם יש להכשיר משום שודאי נפגם
במפרקת או לא**

בשו"ע יו"ד סי' יח ס"א השוחט בסכין בדוקה ונמצאת פגומה הר"ז נבלה וכו' חיישינן
שמה בעור נפגם ונמצא שוחט בסכין פגומה ואפילו בעוף, נסתפקתי לפ"ז מה יהיה
הדין בעוף שעור בית השחיטה קלוף או סדוק והכנס הסכין שלא במקום העור
(ובדק מעיקרא שכך הוא שלא תטען דלאו אדעתיה כיון שלא היה צריך לכך, עי'

להלן סעי' ד ולעיל סי' א ס"ג) וחתך המפרקת ונמצאה הסכין פגומה האם בכה"ג כבר נימא דודאי במפרקת נפגמה כיון דכאן ליכא עור במה לתלות, או דילמא דגם בתחילת הבשר או תחילת הקנה ונמצא שוחט בסכין פגומה, ולפו"ר התליה היא רק כשיש מקום לתלותו בפגימה בעור, אבל לפי מה שנתבאר בתוס' דקנה וושט אחד מהם קשה ואחד מהם רך א"כ יש מקום לטעון לפ"ז דעור לאו דוקא דה"ה כשאין עור.

ומ"מ למעשה לכאורה שאלה זו אינה נוגעת כ"כ למעשה כיון דבעור סדוק או קלוף בבית השחיטה בלאו נקטינן להחמיר משום דלא בקיאנן בבדיקה דנקובת הושט.

והמקור להטריף כל חבורה בצואר עוף בהל' שחיטה ברמ"א ס"ס כג, ועי"ש בט"ז וש"ך ושמלה חדשה ושאר נו"כ דיש אופנים מיהת דשייך היתר גם אחר קילוף קצת העור עכ"פ בבהמה (עי' בשמלה חדשה ס"י) אלא דשם משמע שההיתר רק בלא חתך כל עובי העור (וכך יתפרש גם מש"כ הט"ז סק"ח בשם המהרי"ק שורש לד דזה החילוק בין עוף לבהמה דבהמה שייך שלא יחתוך כל עובי העור), אבל מהרש"ל התיר יותר מזה עי"ש בש"ך סקכ"א, ונמצא דעדיין יש מקום לדון בזה לשיטת המהרש"ל אולם גם הש"ך שם לא קיבל דברי המהרש"ל לענין נחתך כל העור אף לא בהפסד מרובה עי"ש.

ושוב מצאתי להדיא בפמ"ג סי' יח שפ"ד סק"ג דעור לאו דוקא אלא דה"ה אפי' קרע העור אסור מספק (ולענין אם הוא ספק או ודאי עי"ש בנו"כ).

